

Arrest

nr. 81 228 van 14 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 december 2004 en heeft zich een zesde keer vluchteling verklaard op 6 juli 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 juli 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 6 februari 2012.

1.3. Op 14 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Ogaz, wilayat Mascara. U zou veehoeder zijn. U zou in 2004 Algerije hebben dienen te verlaten nadat terroristen ermee bedreigd hadden u te doden indien u uw zus niet aan de emir van de groepering zou uithuwelijken. In een nacht in september 2004 zouden vier mannen naar uw huis gekomen zijn. Zij zouden gestuurd zijn door emir B.(...) O.(...) M.(...) van de "GIA" (Groupe Islamique Armée). Deze emir zou in het verleden in uw ouderlijk huis koffie gedronken hebben en toen uw zus gezien hebben. De vier mannen zouden gekomen zijn om in naam van de emir de hand van uw zus te vragen. Uw zus zou op dat moment afwezig geweest zijn daar zij uw moeder, die in het ziekenhuis te Sig was opgenomen, was gaan opzoeken. Als u zou weigeren uw zus af te staan zou u gedood worden. Op hun weg terug zouden de mannen uw kalfjes gedood en uw koeien meegenomen hebben. Ze zouden tevens gezegd hebben dat ze binnen enkele dagen terug zouden komen. Die ochtend zou u naar de gendarmerie van Sig gegaan zijn om klacht in te dienen. De adjunct zou u meegedeeld hebben dat hij geen proces - verbaal kon opstellen alvorens zijn chef aanwezig was. Er zou u gezegd zijn dat ze naar uw huis zouden komen om een onderzoek in te stellen. De adjunct, L.(...) genaamd, zou u ook aangeraden hebben te verhuizen. Toen diezelfde dag om 15u de gendarmes nog niet naar uw huis waren gekomen, zou u besloten hebben om niet meer thuis te blijven maar naar Sig te gaan. U zou alles verteld hebben aan uw moeder en na een verblijf van twee dagen in Sig, zou u samen met uw moeder en uw zus naar Ain Temouchent vertrokken zijn. Tijdens uw verblijf in Ain Temouchent zou u in contact gebleven zijn met uw tante die in Ogaz leeft. U zou op 2 november 2004 uit Ain Temouchent vertrokken zijn naar Marokko. U zou uw moeder en zus achtergelaten hebben in het hotel waar jullie in Ain Temouchent verbleven. Via Marokko zou u naar Spanje zijn doorgereisd en op 4 december 2004 zou u in België aangekomen zijn.

Op 17 december 2004 diende u een eerste asielaanvraag in. Op 25 februari 2005 werd er door het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen en dit op basis van het feit dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk hebt gemaakt aangezien u wel degelijk kon genieten van de bescherming van uw autoriteiten alsook kon u gebruik maken van het intern vluchtalternatief. U diende hier op 8 april 2005 bij de Raad van State beroep tegen in. Op 31 augustus 2009 heeft de Raad van State uw beroep verworpen.

Op 5 oktober 2009 diende u een tweede asielaanvraag in die op 12 november 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van in overwegingname en dit omdat u onder andere geen enkele nieuwe elementen aanbracht.

Op 19 november 2009 diende u een derde asielaanvraag in op basis van een fax van een attest dd. 15/11/2009 van de burgemeester van Ogaz die verklaart dat u slachtoffer werd van terroristen. Op 5 januari 2010 nam de DVZ een weigering tot in overwegingname onder andere omdat het document slechts een fax betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden achterhaald.

Op 11 januari 2010 diende u een vierde asielaanvraag in op basis van het neerleggen van een kopie van uw oude identiteitskaart. Op 17 februari 2010 nam de DVZ opnieuw een weigering tot in overwegingname omdat dit document op zich geen toegevoegde waarde heeft daar het slechts een kopie betreft.

Op 23 februari 2010 diende u een vijfde asielaanvraag in op basis van een fax van een attest dd. 15/11/2009 van de burgemeester van Ogaz die verklaart dat u slachtoffer werd van terroristen. Dit document had u echter al eerder neergelegd in kader van uw derde asielaanvraag. Alsook haalde u gezondheidsproblemen aan. Op 9 maart 2010 nam de DVZ nogmaals een weigering tot in overwegingname en werd u er op gewezen dat u zich voor medische redenen dient te richten tot de regularisatieprocedure op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

U zou illegaal in het land zijn gebleven en onderdak gekregen hebben bij een vriend maar nadat deze ging trouwen, was u op 6 juli 2011 genoodzaakt een zesde asielaanvraag in te dienen zodat u onderdak zou krijgen. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een fax neer van een niet gedateerd en niet ondertekend attest van de burgemeester van Ogaz die verklaart dat u het slachtoffer was van terrorisme, alsook een kopie van een oude identiteitskaart en een medisch attest (dd.30/08/2011).

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Op 25 februari 2005 werd er in kader van uw eerste asielaanvraag door het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen en dit op basis van het feit dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk hebt gemaakt aangezien u wel degelijk kon rekenen op de bescherming van uw autoriteiten alsook kon u gebruik maken van het intern vluchtalternatief.

Ter staving van uw zesde asielaanvraag legt u enkel een slecht leesbare fax neer van een niet gedateerd, noch ondertekend, attest van de burgemeester van Ogaz die verklaart dat u het slachtoffer was van terrorisme. Uzelf echter verklaart op de zetel van het CGVS dat het document een papier van de politie van Sig betreft dat uw moeder daar is gaan ophalen (gehoorverslag CGVS, p. 2). Geconfronteerd met deze discrepantie vergoelijkt u dit door te stellen dat u het zich niet herinnert aangezien u het papier al een tijdje geleden hebt afgegeven, maar u houdt vast aan het feit dat het document van Sig moet zijn aangezien jullie tot Sig behoren (gehoorverslag CGVS, p. 2). Gevraagd naar de inhoud van het document zweert u het document niet te hebben gelezen en stelt u niet goed Frans te kunnen lezen (gehoorverslag CGVS, p. 2). Gewezen op het feit dat u dus een zesde asielaanvraag indient op basis van een document waarvan u de inhoud niet eens kent, antwoordt u totaal naast de kwestie dat u niet weet wat erin staat omdat u ziek bent en problemen hebt met uw evenwicht (gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit argument biedt geen afdoende verschooning aangezien u uw zesde asielaanvraag staaft aan de hand van dit document en er bijgevolg van u kan verwacht worden dat u vertrouwd bent met de inhoud ervan, temeer u iemand kon vragen om het document te lezen. Het niet kennen van de inhoud doet ernstig afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging. Het doktersattest dd. 30/08/2011 opgesteld in België en dat u neerlegt ter staving van uw medische problemen toont aan dat uit het neurologisch onderzoek blijkt dat alles normaal is en er geen bijkomende onderzoeken noodzakelijk zijn. Uit niets blijkt dat u omwille van medische redenen niet op deze evidente vraag kan antwoorden. Tot op heden kan u ook niet de originele versie neerleggen van het door u neergelegde attest uit Algerije (gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd waarom u dit zeven maanden na het indienen van uw zesde asielaanvraag nog steeds niet kan voorleggen, haalt u opnieuw medische redenen aan, namelijk dat u ziek was en in het centrum verbleef (gehoorverslag CGVS, p. 3). Gewezen op het feit dat u zowel via uw sociaal-assistent als via uw advocate contact met uw moeder had kunnen opnemen om u het origineel te laten opsturen, valt u uit de lucht en stelt u niet te hebben geweten dat dit tot één van de mogelijkheden behoort (gehoorverslag CGVS, p. 4). Het hoeft geen betoog dat een dergelijk argument totaal niet kan overtuigen. Verder dient u het antwoord schuldig te blijven op de vraag wat de naam van de burgemeester is die het attest heeft opgesteld en dit opnieuw omdat u geen Frans kan lezen (gehoorverslag CGVS, p. 4). Dit argument biedt andermaal geen afdoende verklaring aangezien er van u als asielzoeker mag verwacht worden dat u op zijn minst op de hoogte bent van de auteur van het document ter staving van uw zesde asielaanvraag. Ook al is het door u neergelegde document niet ondertekend dan nog kan er van u verwacht worden zich hieromtrent te informeren. Verder betreft het document slechts een fax waarvan de authenticiteit niet kan worden achterhaald. Daarenboven is het document niet gedateerd en, zoals reeds werd opgemerkt, niet ondertekend met de naam van de burgemeester (président d' APC) en werd het tot slot enkel ter uwen behoeve opgesteld (gehoorverslag CGVS, pp. 3 en 4 + zie groene mapje document nummer 1). In de marge dient te worden aangestipt dat u een gelijkaardig attest al tijdens uw derde en vijfde asielaanvraag hebt neergelegd, maar dan wel ondertekend en gedateerd. Dit toen door u neergelegde attest is echter een kopie waarvan de authenticiteit niet te achterhalen valt en heeft bijgevolg geen toegevoegde waarde.

Verder dient nog aangestipt dat uit uw verklaringen blijkt dat u een zesde asielaanvraag voornamelijk hebt ingediend omdat u niet meer op straat wilde leven en u geen onderdak meer had nadat uw vriend ging huwen (zie verklaring meervoudige aanvraag DVZ dd. 12/07/2011 punt 37 en gehoorverslag CGVS, p. 2).

Wat er ook van zij, het door u neergelegde document ter staving van uw zesde asielaanvraag wijzigt gezien bovenstaande observaties niets aan de eerder genomen beslissing van het CGVS dd. 25/02/2005. Er dient nog te worden aangestipt dat u tijdens uw tweede asielaanvraag beweerde dat uw moeder en uw zus geen gevaar lopen louter en alleen omdat zij vrouwen zijn (zie verklaring meervoudige aanvraag, 2de asielaanvraag, DVZ dd. 09/11/2009). Deze vergoelijking biedt echter geen afdoende verschooning aangezien uw zus de persoon in kwestie is die geviseerd werd door de terroristen met het oog op een gedwongen huwelijk met de emir van de GIA, B.(...) O.(...) M.(...) (gehoorverslag CGVS 1ste asielaanvraag, p. 3).

De door u door u neergelegde kopie van uw identiteitskaart heeft enkel betrekking op uw identiteit en uw nationaliteit, gegevens die hier niet ter discussie staan.

Wat betreft uw medische problemen (gehoorverslag CGVS, p. 3) dient u zich tot de geëigende procedure te richten. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de subsidiaire bescherming dient opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Algerije blijkt dat er in de grote stadscentra van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt - en waarvan u een kopie zult vinden in het administratieve dossier - is de situatie, die momenteel genormaliseerd is in alle grote stadscentra, er dus

niet van dien aard dat de burgers het voorwerp vormen van ernstige bedreigingen van hun leven of van hun persoon wegens blind geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict. De situatie is na de gebeurtenissen die zich in de eerste maanden van 2011 hebben afgespeeld weer gekalmeerd en de normaliteit is teruggekeerd. Actueel lopen burgers geen specifiek risico.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1 van de Conventie van Genève dd. 28 juli 1951, de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en een klaarblijkelijke beoordelingsfout, geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht, de definitie van vluchteling zoals vervat in artikel 1 van de Conventie van Genève en de subsidiaire bescherming. Hij argumenteert dat hij aan alle voorwaarden voldoet om als vluchteling te worden erkend en voert aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met de toestand in Algerije. Verzoeker vervolgt dat niemand kan ontkennen dat een ereschuld vreselijke gevolgen met zich kan meebrengen die tot de dood kunnen leiden. Volgens verzoeker weet ook het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de Algerijnse autoriteiten in dergelijke omstandigheden helemaal machteloos zijn. Verzoeker meent dat de door hem aangehaalde vervolgingen en vrees voor onmenselijke behandelingen perfect passen in het kader van de Conventie van Genève en dat de elementen aangehaald in de bestreden beslissing niet volstaan om de geloofwaardigheid van zijn asielverhaal in twijfel te trekken.

De weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt volgens verzoeker in de bestreden beslissing niet gemotiveerd. Hij acht het dan ook onbetwistbaar dat zijn situatie niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een ernstig onderzoek.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) in het kader van zijn eerste asielaanvraag door het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen omdat hij zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt aangezien hij wel degelijk kon rekenen op de bescherming van zijn autoriteiten alsook gebruik kon maken van een intern vluchtalternatief, (ii) de ter staving van zijn zesde asielaanvraag neergelegde slecht leesbare fax van een niet gedateerd, noch ondertekend attest van de burgemeester van Ogaz, die verklaart dat verzoeker het slachtoffer was van terrorisme, niets wijzigt aan de beslissing genomen naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag, zoals uitvoerig en gedetailleerd wordt toegelicht, (iii) uit zijn verklaringen blijkt dat hij een zesde asielaanvraag voornamelijk heeft ingediend omdat hij niet meer op straat wilde leven en hij geen onderdak meer had nadat zijn vriend ging huwen, (iv) zijn bewering tijdens zijn tweede asielaanvraag dat zijn moeder en zus geen gevaar lopen louter en alleen omdat zij vrouwen zijn niet kan worden aangenomen aangezien zijn zus de persoon in kwestie is die geviseerd werd door de terroristen met het oog op een gedwongen huwelijk met de emir van de GIA, (v) de door hem neergelegde kopie van zijn identiteitskaart enkel betrekking heeft op zijn identiteit en zijn nationaliteit, gegevens welke niet ter discussie staan, (vi) hij zich wat betreft zijn medische problemen tot de hiertoe geëigende procedure dient te richten en (vii) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in de grote stadscentra van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en dat de situatie na de gebeurtenissen die zich in de eerste maanden van 2011 hebben afgespeeld weer gekalmeerd is, de normaliteit is teruggekeerd en burgers actueel geen specifiek risico lopen.

2.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 14 februari 2012 (CG nr. 0420227V), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij blijft immers steken in theoretische overwegingen die niet worden betrokken op de motivering van de bestreden beslissing, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht en zijn beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Tevens laat hij na te verduidelijken met welke elementen omtrent de toestand in Algerije de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden. De motivering van de bestreden beslissing inhoudende weigering van de vluchtelingenstatus blijft derhalve onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4. De Raad stelt voorts vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Het middel mist dienaangaande dan ook feitelijke grondslag. Verder dient te worden benadrukt dat het de taak is van de asielzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker weliswaar van oordeel is dat hem de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te worden toegekend maar hij niet concreet uitwerkt waarom hij hiervoor in aanmerking zou komen. Ook de Raad ontwaart in het administratief dossier geen elementen die zouden kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS